

**Ion Ianoși, membru de onoare al Academiei Române
(1 mai 1928, Brașov - 1 iulie 2016, București)**

Profesorul Ion Ianoși, membru de onoare al Academiei Române, personalitate exemplară a culturii românești, s-a stins din viață în data de 1 iulie 2016, la vârsta de 88 de ani.

Profesor de filosofie și estetică la Universitatea București vreme de peste 40 de ani, Ion Ianoși va rămâne în cultura română ca unul dintre cei mai competenți și rafinați specialiști în estetică, filosofia culturii, istoria și circulația ideilor, critică și teorie literară, cu o carieră recunoscută internațional la cel mai înalt nivel.

S-a născut într-o familie de evrei, la Brașov, unde și-a finalizat bacalaureatul, și a urmat studii de filologie la Cluj, între anii 1947-1949, apoi de filosofie la Leningrad, în perioada 1949-1954. La Leningrad, un an mai târziu, și-a luat doctoratul. Întors în țară, a fost mai întâi lector la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică din București, de unde a fost transferat la Facultatea de Filosofie a Universității București, devenind, după un parcurs universitar de 10 ani, profesor titular. A predat estetică, filosofia culturii, istoria mentalităților, cursuri speciale despre mari filosofi și scriitori. A format intelectual generații de studenți și doctoranzi, români și străini, astăzi parte dintre ei, la rândul lor, personalități remarcabile în țară sau în străinătate.

Profesorul Ion Ianoși rămâne în istoria culturii române drept un fin cunoscător al culturilor română, germană, rusă, maghiară, franceză, engleză și americană, despre care a scris cărți reprezentative, ale căror valoare și perenitate sunt dovedite de introducerea lor în bibliografia obligatorie a cursurilor universitare de filosofie, literatură, limbi și civilizații străine, istoria artei, precum și de reeditarea lor periodică.

Între volumele publicate, cărți reper ale culturii române, amintim: *Romanul monumental și secolul XX* (1963), *Thomas Mann* (1965), *Dostoievski - tragedia subteranei* (1968, reeditată în 2000 și 2004), *Dialectica și estetica* (1971), *Dostoievski și Tolstoi* (1978, reeditată în 2004), *Hegel și arta* (1980, revăzută și adăugită în 2005) *Sublimul în estetică* (1983), *Sublimul în artă* (1984), *Sublimul în spiritualitatea românească* (1987), *O istorie a filosofiei românești - în relația ei cu literatura* (1996), *Idei inoportune* (1995), *Constantin Noica - între construcție și expresie* (1998, revăzută în 2006), *Thomas Mann - temă cu variațiuni* (2002). *Vârstele omului și Internaționala mea. Cronica unei vieți* (2012).

Are peste 100 de volume antologate, editate, prefațate sau adnotate, în care sunt analizați scriitori și filosofi ruși, germani, români, din secolele XIX și XX, precum și un număr impresionant de studii de estetică, filosofie a culturii, istoria filosofiei și a literaturii.

A fost ales membru al Uniunii Scriitorilor din România, din partea căreia a primit mai multe premii de-a lungul carierei sale. A fost distins cu Premiul „Simion Bărnuțiu“ al Academiei Române (1978), precum și cu premii ale Asociației Scriitorilor din București, ale unor reviste literare, ale Radiodifuziunii Române.

În 2001 a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Plecarea dintre noi a profesorului Ion Ianoși reprezintă o mare pierdere pentru cultura română și îndurerează comunitatea academică.

Să îi fie amintirea binecuvântată!